

Številka: P-6/23-7
Datum: 22. 6. 2023

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku za razrešitev spora glede pristojnosti, začetega na zahtevo Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil, na seji 22. junija 2023

odločilo:

Za odločanje v postopku o prekršku, opisanem v obdolžilnem predlogu Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil št. Obp 32/2021 (019-38/2021)-18 z dne 19. 12. 2022, je pristojno Okrajno sodišče v Ljubljani.

OBRAZLOŽITEV

A.

1. Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju prekrškovni organ) je na Okrajno sodišče v Ljubljani vložila obdolžilni predlog št. Obp 32/2021 (019-38/2021)-18 z dne 19. 12. 2022 zoper pravno osebo ter dve odgovorni osebi zaradi prekrškov po 2. točki prvega odstavka 111. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15, 14/18, 121/21 in 10/22 – v nadaljevanju ZJN-3).

2. Okrajno sodišče v Ljubljani se je s sklepom št. PR 2230/2022 z dne 3. 2. 2023 izreklo za stvarno nepristojno za obravnavo obdolžilnega predloga ter zadevo odstopilo v odločanje prekrškovnemu organu. V sklepu je navedlo, da niso podani pogoji za redni sodni postopek, saj naj ne bi bil podan nobeden od razlogov iz drugega odstavka 52.

člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13 in 32/16 – v nadaljevanju ZP-1), ki izključujejo hitri postopek. ZP-1 v drugem odstavku 52. člena med drugim določa, da hitri postopek ni dovoljen, če predlagatelj rednega sodnega postopka glede na naravo kršitve oceni, da so podani pogoji za izrek stranske sankcije po tem zakonu (prva alineja drugega odstavka 52. člena ZP-1), ali če je predpisana stranska sankcija izločitve iz postopka javnega naročanja (tretja alineja drugega odstavka 52. člena ZP-1). V konkretnem primeru je stranska sankcija izločitve iz postopka javnega naročanja, ki naj bi bila razlog za izključitev hitrega postopka o prekršku, predpisana s sedmim odstavkom 111. člena ZJN-3. Ker pa je ta predpisana le fakultativno, kar pomeni, da bi bilo postopek možno zaključiti pravilno in zakonito tudi brez izreka te stranske sankcije, lahko po oceni Okrajnega sodišča prekrškovni organ sam izvede postopek. Po mnenju Okrajnega sodišča bi bila s tretjo alinejo drugega odstavka 52. člena ZP-1 pristojnost prekrškovnega organa vselej izključena le, če je stranska sankcija izločitve iz postopka javnega naročanja predpisana obligatorno. Če pa je ta predpisana fakultativno, je po mnenju Okrajnega sodišča hitri postopek izključen le v primeru iz prve alineje drugega odstavka 52. člena ZP-1, tj. če prekrškovni organ v konkretnem primeru oceni, da je treba izreči stransko sankcijo, v tem primeru pa mora v obdolžilnem predlogu navesti obrazložitev ocene, da so podani pogoji za izrek stranske sankcije. Ker obdolžilni predlog ne vsebuje obrazložitve ocene, da so podani pogoji za izrek stranske sankcije izločitve iz postopka javnega naročanja, niti predloga za njen izrek, je Okrajno sodišče ocenilo, da za konkretni prekršek ni pristojno, zato je zadevo odstopilo prekrškovnemu organu.

3. Zoper odločitev Okrajnega sodišča v Ljubljani, ki se je izreklo za stvarno nepristojno, je prekrškovni organ podal zahtevo, naj Ustavno sodišče odloči o sporu glede pristojnosti, saj meni, da je za odločanje o konkretnem prekrškovnem postopku pristojno Okrajno sodišče v Ljubljani. Prekrškovni organ je v zvezi s tem navedel, da če je za storitev prekrška navedena stranska sankcija izločitve iz postopka javnega naročanja, je vselej podana stvarna pristojnost sodišča, ne pa prekrškovnega organa. Za presojo stvarne pristojnosti pa po mnenju prekrškovnega organa tudi ni relevantno, ali bo kasneje prišlo do izreka stranske sankcije ali ne.

B.

4. Ustavno sodišče je na podlagi osme alineje prvega odstavka 160. člena Ustave pristojno odločati o sporih glede pristojnosti med sodišči in drugimi državnimi organi. Po drugem odstavku 61. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo, 109/12, 23/20 in 92/21 – v nadaljevanju ZUstS) lahko, če pride do spora glede pristojnosti zato, ker več organov zavrača pristojnost v posamezni zadevi, zahteva rešitev spora glede pristojnosti organ, ki mu je bila zadeva odstopljena, pa meni, da zanj ni pristojen.

5. V skladu s prvim odstavkom 45. člena ZP-1 o prekrških odločajo prekrškovni organi in sodišča. Razmejitev pristojnosti med prekrškovnimi organi in sodišči je urejena v 52. členu ZP-1, ki v prvem odstavku določa, da se o prekrških praviloma odloča v hitrem postopku pred prekrškovnim organom, izjeme, ko hitri postopek ni dovoljen, pa so določene v drugem odstavku. Tako hitri postopek ni dovoljen pri kršitvah pravil o postopkih javnega naročanja, če je predpisana stranska sankcija izločitve iz postopka javnega naročanja (tretja alineja drugega odstavka 52. člena ZP-1). Kriterij za razmejitev pristojnosti je torej okoliščina, ali za posamezni prekršek zakon predpisuje stransko sankcijo izločitve iz postopka javnega naročanja. Za konkretno zadevo relevanten sedmi odstavek 111. člena ZJN-3 za storjeni prekršek odgovorne osebe določa fakultativno sankcijo izločitve iz postopka javnega naročanja.¹

6. Sporno vprašanje v obravnavani zadevi je, ali je za določitev stvarne pristojnosti za odločanje o prekrških po tretji alineji drugega odstavka 52. člena ZP-1 pomembno, ali je stranska sankcija izločitve iz postopka javnega naročanja določena kot fakultativna ali obligatorna. Tretja alineja drugega odstavka 52. člena ZP-1 prepoveduje hitri postopek v primeru, če je predpisana stranska sankcija izločitve iz postopka javnega naročanja, pri čemer ne ločuje med obligatorno ali fakultativno predpisano stransko sankcijo izločitve iz postopka javnega naročanja. Tako že sama jezikovna razlaga navedenega določila pove, da se beseda predpisano nanaša tako na fakultativno kot na obligatorno predpisano stransko sankcijo izločitve iz postopka javnega naročanja. Pri tem je mogoče pritrditi stališču prekrškovnega organa, da določitev stvarne pristojnosti in razmejitev med hitrim in rednim postopkom v primeru iz tretje alineje drugega odstavka 52. člena ZP-1 ne more biti odvisna od ocene, ali obstajajo pogoji za izrek stranske sankcije storilcu ali ne. Odločitev o tem mora sodišče sprejeti šele po izvedenem rednem postopku.

7. Glede na navedeno je Ustavno sodišče odločilo, da je za odločanje v postopku o prekršku, opisanem v obdolžilnem predlogu prekrškovnega organa, pristojno Okrajno sodišče v Ljubljani.

C.

8. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi četrtega odstavka 61. člena ZUstS in četrte alineje drugega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10, 56/11, 70/17 in 35/20) v sestavi: predsednik dr. Matej Accetto ter

¹ Sedmi odstavek 111. člena ZJN-3 določa: "Za prekršek iz 1., 2., ali 6. točke prvega odstavka tega člena se odgovorni osebi iz petega odstavka tega člena, ki je storila dejanje, ki se šteje za ta prekršek, lahko izreče tudi stranska sankcija izločitve iz postopkov javnega naročanja po tem zakonu in zakonu, ki ureja javno naročanje na področju obrambe in varnosti, in sicer ta oseba tri leta ne sme voditi, odločati ali kakor koli drugače sodelovati v teh postopkih."

sodnici in sodniki dr. Rok Čeferin, dr. Rajko Knez, dr. Neža Kogovšek Šalamon, dr. Špelca Mežnar in Marko Šorli. Odločbo je sprejelo soglasno.

dr. Matej Accetto
Predsednik